REDACŢIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele
BIROURI de ANUNŢURĬ:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. în Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat. Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
PREŢUL INSERŢIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şése lunĭ 12 cor., pe treĭ lunĭ 6 cor.
N-riĭ de *Duminecă* 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la d-niĭ colectorĭ.
Abonamentul pentru Braşov
Administraţiunea, Piaţa mare. Têrgul Inuluĭ Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe şése lunĭ 10 cor., pe treĭ lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe treĭ lunĭ 6 coróne. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 128. Braşov, Miercurĭ 12 (25) Iunie. 1902.

Zadarnice svêrcolirĭ.

Până la ce grad s'a urcat paroxismul salvatorilor cu brevet ai naţiunei maghiare şi al patriei, ni-o arată şi casul cu confiscarea volumului istoric, scris de d-l T. V. Păcăţianu şi apărut de curênd în Sibiiu sub titlul „Cartea de aur“. Acesta era primul volum al unei espunerĭ mai largĭ de fapte istorice şi a unei colecţiunĭ de documente relative la suferinţele şi luptele din trecut ale poporului român.

Nu s'a mai pomenit într'un stat ce pretinde a fi constituţional o astfel de urmărire. Esemple de acestea găsim în dilele nóstre încă numai în împĕrăţia autocratică ruséscă. Dér şi acolo în timpul din urmă s'au schimbat multe, fiind supuse asemenĭ urmărirĭ unui control mai riguros. Censura din Rusia a înaintat şi ea cu timpul şi s'a civilisat într'atât, încât se póte admite, că cu anevoie s'ar face aşa de ridiculă ca sĕ urmăréscă o carte şi pe autorul ei pentru descrierea obiectivă a unor evenimente petrecute înainte cu cincĭ-decĭ de anĭ.

Cu tóte astea de s'ar întempla în Rusia confiscărĭ şi urmărirĭ de soiul celei puse la cale de către procuratura din Clujiŭ, ar mai avé încă un înţeles, căcĭ Rusia e stat poliţienesc absolutist, unde mai esistă sistemul de deportare şi unde scriitorul unei cărţĭ neofensive ca cea amintită, fiind dat în judecată şi fiind păgubit în avutul sĕu prin confiscarea cărţii, resultatul muncei şi al jertfelor sale materiale, s'ar mângăia cel puţin, că scapă numai cu atâta şi nu e trimis cu vre-un transport nou de deportaţĭ la muncă silnică în Siberia.

Aicĭ la noi însĕ în era „adevĕratului liberalism“ profesat de şeful guvernului unguresc, aicĭ în statul milenar, ai căruia cârmuitorĭ se fălesc, că vor cuceri întreg rĕsăritul cu cultura lor maghiară, apare mĕsura luată în contra volumului istoric din cestiune şi a scriitorului sĕu ca una din cele mai ridicole şi odióse tot-odată ca o încercare neputinciósă de a-se opune puterei irezistibile a desvoltărei istorice, ce mână necontenit înainte elementul român.

Numai poliţaii şi procurorii ungurescĭ sunt încă atâta de naivĭ a crede şi a spera, că prin ast-fel de mĕsurĭ vor fi în stare vre-odată a pune stavilă curentului naţionalist în sînul Românilor, a acelui curent care se nutresce parte mare din faptele şi tradiţiunile trecutului plin de suferinţe, jertfe şi lupte.

Ce zadarnice svîrcolirĭ! Au vrut păzitorii ordinei şi a liniştei publice sĕ feréscă statul şi naţiunea maghiară de-o „primejdiă“, prin confiscarea şi procesul ce l'au pus la cale în casul de faţă. Şi ce au dobîndit? Încă abia s'a început cercetarea şi ĕtă, că s'a şi alarmat tótă Românimea din ţéră prin straniul procedeu al confiscărilor, ce s'au făcut prin tóte părţile, pe unde a ajuns câte un esemplar al cărţii urmărite.

Publicul român, care nu vedea nimic neobicînuit în acea colecţiune de fapte şi documente istorice, află acum, că procurorul dificultéză cu totul 85 paginĭ ale cărţiĭ din cestiune, între carĭ nu mai puţin decât 58 de paginĭ din discursul lui Simeon Bărnuţiu, rostit la 2 (14) Maiŭ 1848 în catedrala Blaşiului!

Póte — dicem póte, — nu tocmai puţinĭ dintre Românii cu carte, mai ales dintre cei ce vor se înóte cu nouele curente, nu se mai gândeau la cele ce s'au vorbit pe Câmpul Libertăţii înainte cu cincĭ-decĭ de anĭ. Acum vine însuşĭ procurorul şi le arată indirect, că ideile şi principiile manifestate atuncĭ, încă n'au eşit cu totul din modă.

Din Bucovina.

Sâmbătă, 21 Iunie n., s'a deschis dieta Bucovinei în Cernăuţĭ, după un interval de un an.

În diua ce a premers deschiderei, delegaţii esmişĭ de *partidul conservator român* şi de *partidul poporal naţional* au stipulat un compromis relativ la *cooperarea politică* a ambelor partide române, cu reserva espresă, ca individualitatea politică a respectivelor partide rĕmâne neatinsă. În compromis se prevede ca organ comun o dirigenţă compusă din membrii delegaţĭ din ambele partide. Decisiunile dirigenţei vor fi obligătóre pentru fie-care membru al ambelor partide. Deputaţii ambelor partide, din camera imperială şi din dieta ţĕrii, vor forma un club parlamentar comun. Prin adoptarea definitivă a compromisului din ambele părţĭ, politica Românilor bucovinenĭ va deveni înafară unitară şi solidară, va avé şi efecte bune privitóre la disciplina internă.

*

Diarul „*Parlamentär*“ din Viena publică în ultimul sĕu numĕr o corespondenţă din Cernăuţĭ, în care ocupându-se de numirea, ce se aşteptă la scaunul metropolitan, recunósce, că vicarul general Vladimir de *Repta* este singurul candidat, care prin atitudinea sa conciliantă şi-a câştigat atât simpatiile Românilor, cât şi pe ale Rutenilor. Pentru numirea la scaunul vicarului general însĕ, corespondentul bucovinean ar vedé bucuros numirea consilierului consistorial Gheorghe *Hanickij*, rutean. Pentru acest scaun şi pentru scaunele de protopopĭ catedralĭ, spune, că sunt şi candidaţĭ românĭ, între carĭ amintesce pe profesorul universitar Const. *Popovici*, despre care spune, că mai înainte îl chema Popovič, *Calinescu* (mai înainte Kalinowicz), *Ciuntuleac* (mai nainte Čuntuljak).

Este generală plângerea, că Românii din Bucovina se rutenizéză şi pentru prima óră vedem în fóia slavă din Viena, revendicându-se nume binecunoscute românescĭ — pentru naţiunea rutênă. Şi acestea sunt semne ale timpului!...

Korn şi Pavlovicĭ.

Ni-se trimite din Viena numĕrul dela 20 Iunie al diarului „*Wiener Allgemeine Zeitung*“ având un prim articol sub titlul de mai sus. Acest diar, după cum ni-se comunică din Viena, e guvernamental şi mai jidovesc, decât însuşĭ „N. Fr. Pr.“ Ĕtă de ce ni-se pare destul de interesant acest articol, pentru a-l reproduce în traducere:

Din Ungaria ne vin acum dilnic scirĭ despre escese de patriotism. Întréga ţéră este în agitaţie şi orĭ-cine, care nu suflă în cornul şoviniştilor, este declarat de „duşman al patriei“ de către „patrioţii“ patentaţĭ. Góna după „duşmanii patriei“ a devenit o lozincă şi aprópe sĕ se introducă un regim de teróre; şi curios lucru, cei mai zeloşĭ sbirĭ ai acestui regim pórtă nume „maghiarisate“ şi par a nu se mai sătura de denunciaţiunĭ. Acesta e un simptom rĕu. Este un simptom, că din acel cavalerism legendar, ce se atribuia de către nisce visionarĭ romanticĭ naţiunei maghiare, nu mai esistă nicĭ urme, şi încă şi mai mult un simptom, că liberalismul maghiar, despre care se vorbesce încă mult în strĕinătate, astădĭ nu mai este decât un nume deşert. Cu adevĕratul liberalism nu se pot uni întêmplările din ultimul timp, cum e condamnarea redactorului *Korn*, pentru o poesie germană naţională, şi aţîţarea organistă contra deputatului *Pavlovici*, pentru-că — se dice — ar fi insultat nisce copii de ungur, carĭ îşĭ cântau imnul lor naţional. Acestea sunt divagaţiunĭ ale unui sentiment naţional exaltat, maladiv, carĭ vor provoca uimirea şi desaprobarea cea mai viuă, ér reputaţia statului ungar va suferi fórte mult.

Adevĕrat, că este uşor de înţeles, de unde a intrat în Ungurĭ aşa *dintr'odată*. (Diarul vienez e în eróre. Góna după „duşmanĭ de ai patriei“ este de dată veche. — Trad.) gróza de „duşmanii patriei“ şi frica de mişcarea naţională a popórelor nemaghiare locuitóre în Ungaria. Esperienţele din timpul din urmă, în special resultatul alegerilor dietale, au făcut sĕ se producă înaintea Maghiarilor stafia

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Chinesiatul familiei Băsărabă
din
Ţéra Haţegului.

Comunicare făcută în şedinţa Societăţii istorice dela 16 Februarie a. c.

(Continuare.)

Cunóscem *cincĭ* chinesiate române din secolul al XIII-lea şi al XIV-lea, carĭ în ce privesce mărimea lor, cuprindeau ţinuturĭ întregĭ.

Canonicul numit Magister *Rogerius* din Orade, în descrierea, ce o făcuse despre devastările Tătarilor peste Carpaţĭ, ne spune, că aceştĭ Tătarĭ instituise *Chinesĭ* prin ţinuturile, ce le ocupase, adecă schimbase pe vechii prefecţĭ ai districtelor şi provinciilor, şi că unul din aceştĭ Chinesĭ guverna (regebat) mai mult de o miie de sate[1]).

Ungaria, declară regele Bela IV în manifestul sĕu dela a. 1268, a fost mai înainte de invasiunea Tătarilor „*plină de popor*“, dér acum, dice densul[2]), în cele mai multe locurĭ se vĕd numai deşerturĭ. Un chinesiat de una miie sate, sĕu câtune, pe timpul invasiunii tătarilor, representa astfel un teritoriu administrativ, cel puţin tot aşa de mare ca unul din comitatele actuale ale Ungariei.

În scurt timp după retragerea Tătarilor, regele Bela IV dăruiesce cavalerilor Ioaniţĭ întréga ţéra *Severinului*, dimpreună cu chinesiatele românescĭ situate din colo de Olt, ér dincóce de Olt, regele le dăruesce întreg teritoriul cuprins sub numele cel vag de „*Cumania*“, adecă până departe în interiorul Asiei, cu tóte că de fapt regii Ungariei n'au avut şi n'au esercitat nici-odată vre-o autoritate suverană asupra ţinuturilor dincóce de Carpaţĭ.

În acest document regele Bela se esprimă astfel: Dăruim şi conferim luĭ Rembald, marelui preceptor al Hospitalului din Ierusalim, şi prin el dăruim casei acesteia a *cuvalerilor* Ioaniţĭ, întréga ţéră a Severinului dimpreună cu chinesiatele lui *Ion* şi *Fărcaş* până la fluviul Oltului, cu esecpţiune de *ţéra chinesiatului lui Lynioy voivodul*, pe care o lăsăm Românilor, după cum tot ei au stăpânit'o şi până acum[3]).

Avem aşa-dér aicĭ *treĭ* chinesiate române pe teritoriul Olteniei (afară de districtul castrului Severin), unul al lui Ion, altul al lui Fărcaş şi al treilea al lui Lynioy. Fie-care din aceste treĭ chinesiate avea astfel o estensiune teritorială mai mare, decât un judeţ actual. Cu deosebire însĕ chinesiatul lui Lynioy ne apare ca cel mai însemnat. Regele Bela îi dă un epitet particular de „*terra Kenezatus*“, ţéra chinesiatului, ér chinesul Lynioy mai avea tot-odată şi titlu de „Voivod“ peste ceilalţĭ chinesĭ.

În fine mai cunóscem şi un al cincilea chinesiat important românesc din părţile superióre ale Ungariei.

La a. 1383 regina Ungariei Maria se esprimă astfel într'un act de donaţiune: Am hotărît sĕ dăm pentru tot-déuna *chinesiatul Românilor din comitatele Bereg şi Satmar* lui Ion, lui Şandrin şi lui Stefan, feciorĭ ai decedatului Stanislav, care fusese Voivod peste Românii reginei din comunele Kerechkey şi Buchnicze, şi care chinesiat le-a fost dăruit lor încă de rĕposata bunica nóstră, de fericită memorie[4]).

Avem aci un singur chinesiat peste tóte satele românescĭ din două comitate marĭ ale Ungariei, un chinesiat dat pentru tot-déuna, sĕu cu drept *ereditar*, unei singure familiĭ române.

Originea chinesiatelor românescĭ se reduce la timpurĭ, ce trec departe peste marginile istoriei.

In diplomele regilor Ungariei, precum şi în alte acte publice de peste Carpaţĭ, se face adese-orĭ amintire, că chinesii românĭ se aflau în posesiunea chinesiatelor sale încă din timpurĭ, ce trec departe peste memoria generaţiunilor — *a quam pluribus temporibus iam retrolapsis*; — *ab*

[1]) Magistri Rogerii, Miserabile Carmen c. 35.

[2]) Fejér, Codex dipl IV. 3. 486. 1268.

[3]) Densuşianu, Documente privitóre la istoria Românilor. Vol. I, p. 249—250. 1247.

[4]) Densuşianu, Documente privitóre la istoria Românilor. Vol. I, 2. 280. 1383.

(sic) cestiunei naționalităților, cu tóte efectele ei periculóse, pe carĭ acéstă problemă le esercită asupra unui stat în care s'a împămêntenit. Ungaria se află într'o situație analógă cu a Austriei. Intemeiatorii istoricĭ ai statului ungar sunt în minoritate fată cu celelalte popóre, carĭ în timpul nostru, care se póte numi timpul sentimentului național încordat, îșĭ formuléză fată cu statul pretensiunile lor naționale. In Austria s'au ridicat aceste pretensiunĭ înainte de asta cu mai multe decenii, în Ungaria se formuléză abia acuma(?); acésta îi face pe Maghiarĭ, carĭ, grație sistemului lor electoral, sunt în adevĕr rassa domnitóre, îngrijațĭ și spăriați, îi îndémnă la escese de șovinism și, ceea-ce este și mai periculos, la nedreptățĭ manifeste. Șése lunĭ temniță pentru o poesie în fond cu desăvîrșire inofensivă, care nu spune nimic alta, decât ca Germanii din Ungaria sĕ țină la limba și naționalitatea lor, — apoi góna în potriva deputatului sêrb Pavlovicĭ, care tăgăduesce energic învinuirile, ce i-se aduc — și în sfîrșit alte casurĭ analóge întêmplate mai 'nainte însoțite de întréga garnitură desgustătóre a patriotismului de bâlciu, acestea sunt simptome de o disposiție, carĭ nu produc de loc o bună impresie despre liberalismul unguresc, despre justiția unguréscă și despre politicianii ungurĭ. . .

. . . .

Calea, pe care au apucat Ungurii, spre a-și ajunge scopul, este falsă și duce tocmai acolo, unde n'ar vré sĕ ajungă. Décă orĭ-ce manifestație a sentimentului național nemaghiar se declară a fi crimă contra statului ungar și se pedepsesce, atuncĭ forurile ungare în curênd nu vor mai fi suficiente, pentru a pedepsi tóte aceste „crime". Faptul, că Maghiarii în Ungaria sunt mai puținĭ, decât Germanii, Românii și Slavii la olaltă, nu se póte declara cu forța ca neexistent, și décă va fi peste tot posibilă maghiarisarea lor, apoi acésta nu s'ar puté face decât într'un timp necalculabil, și nicĭ atuncĭ nu prin aceea, că îi vor pune la temniță, ci prin o tratare bună, prin acordarea unei libertățĭ depline, ce se cuvine cetățenilor unui stat modern. Sentimentele germane séu slave nu esclud posibilitatea de a fi cineva un bun cetățén ungar. In special Germanii nicĭ-odată și nicăirĭ, trăind printre popóre strĕine, n'au fost periculoșĭ statului strĕin, căcĭ altminterĭ s'ar fi audit din tóte părțile de condamnărĭ, ca aceea a lui Korn. Germanii din Alsația au fost întotdéuna cei mai bunĭ Francesĭ și Germanii din Statele-Unite sunt tot așa de bunĭ Americanĭ ca și concetățenii lor Englezĭ. Cu atât mai regretabile sunt tóte aceste casurĭ din timpul din urmă, carĭ dovedesc frica nervósă, cu carĭ întêmpină Maghiarii potențarea mișcarii naționalităților. Din pĕcate, vecinii noștri au un prisos de temperament și astfel nu ne putem aștepta, că se vor calma mai curênd. Ni-e témă însĕ, că va fi prea târdiu și că s'a cultivat cu forța o mișcare, care la începutul ei, cu puțină blândeță, răbdare și dreptate — s'ar fi putut suprima.

Vorbirea din Aachen a împĕratului Wilhelm.

Am amintit erĭ, că la 20 Iunie n. împĕratul *Wilhelm II.* a fost în *Aachen*, sosind aicĭ din Bonn, și a ținut o vorbire remarcabilă în vechia capitală a împĕraților germanĭ. Étă ce a dis împĕratul drept rĕspuns la salatul primarului din Aachen:

După-ce mulțumi pentru primirea, ce i-s'a făcut, spune, că avea o mare dorință de a veni în Aachen, unde a fost învitat. Orașul Aachen este légănul imperiului german. Aicĭ șĭ-a ridicat tronul Carol-cel-Mare și lumina lui a făcut strălucitor acest oraș. Atât de însemnată și mare a fost figura puternicului principe german, încât vechii cesarĭ romani din Roma i-au oferit și l'au designat de moștenitor al imperiului roman, ceea-ce a fost de sigur o estraordinară recunóscere a aptitudinelor rassei germane, care îșĭ făcuse atuncĭ apariția în istorie.

După-ce spune, că era greu de a uni problemele și funcțiunile împĕratului roman cu demnitatea și natura regelui german, și după-ce arată cum generațiile împĕrătescĭ de mai tâdiu au pierdut poporul german, împĕratul continuă:

„S'a format un alt imperiu, poporul german a căpătat érășĭ un împĕrat al sĕu, câștigându-l cu sabia în mână pe câmpul de luptă, și étă că stindardul imperiului fâlfăe érășĭ în înălțime. Problemele însĕ sunt altele. *Inafară trebue sĕ ne restringem la granițele țĕrii nóstre,* pentru-ca oțeliți din nou înăuntru *sĕ ne pregătim pentru problemele,* ce aștéptă acum poporul nostru și carĭ n'au putut fi resolvate în evul mediu. Vedem, că deși imperiul este tinĕr încă, se întăresce în sine din an în an, pe când încrederea față de el se consolidéză tot mai mult din tóte părțile, ér puternica armată germană sprijinesce pacea europénă. Conform caracterului german, înafară trebue sĕ ne mărginim, pentru-ca înăuntru sĕ putem fi cu atât mai nelimitațĭ. *Limba nóstră îșĭ întinde granițele sale* și peste ocean, departe se întinde sciința și esplorările nóstre. Nu este operă pe acest teren, care nu s'ar afla în limba nóstră, sciința nu isvorésce nicĭ o gândire, pe care n'am pădi-o noi mai întâiu, pentru-ca s'o ia apoi și alte națiunĭ. *Acesta este imperiul* spre care tinde spiritul german. Décă prin urmare vrem sĕ corespundem în tóte direcțiunile problemelor nóstre, nu trebue sĕ uităm, că *basa străveche pe care s'a creat imperiul, îșĭ are rădecina în simplitatea, temerea de Dumnedeu și moralitatea antecesorilor noștri.*

„Cum a apăsat mâna pedepsitóre a lui Dumnedeu țéra nóstră în secolul trecut! Insĕ în uzina miseriei, brațul provedinței a făurit o forță puternică și a călit fierul din care s'a pregătit sabia. Astfel aștept și dela D-vóstrĕ, dela preoțĭ și lumenĭ de-opotrivă, *sĕ-mĭ ajutațĭ pentru a susține religiunea în popor.* Impreună sĕ ne îngrijim a menține puterea sănĕtósă, *basa morală* a seminției germane. Acésta însĕ numai așa e cu putință, décă *vom ține religia,* la ambele confesiunĭ.

„Bucuria mea este cu atât mai mare. cu cât pot sĕ împărtășesc căpeteniilor bisericescĭ o scire de care sunt mândru a-o comunica. Aicĭ se află generalul *Loë,* slușbașul credincios al regelui sĕu. De aicĭ l'am trimis în Roma la jubileul sfântului părinte și când i-a presentat urările nóstre și darurile mele jubilare, apoi într'o convorbire confidențială l'a lămurit asupra stărilor esistente în provinciile germane. Sf. Părinte a rĕspuns: că-i face bucurie de a-i puté spune, că tot-déuna a avut părerĭ bune despre pietatea Germanilor și mai ales despre pietatea armatei germane; i-a mai spus însĕ și altceva, și l'a rugat sĕ comunice împĕratului:

— „Țera din Europa, unde mai esistă disciplină și ordine, unde esistă vada autorităților și respectul față de biserică, unde orĭ-care catolic póte neturburat sĕ trăéscă în religiunea lui, acea țéră este imperiul german — și acésta împĕratului german are s'o mulțăméscă".

„Asta mĕ îndreptățesce a declara, că ambele nóstre confesiunĭ au pururea în vedere marea țintă de a susține și întări *frica de Dumnedeu și respectarea religiunei.*

„Indiferent, décă suntem ómenĭ modernĭ, orĭ lucrăm pe un teren séu altul. *Cel ce nu-șĭ întemeeză vieța pe religiune, acela e pierdut.* Așa vréu și eu, și fiind-că în diua acésta și în locul acesta nu se cuvine numai a vorbi, ci a face și vot, étă prin acésta eu *mĕ leg, ca întreg imperiul, poporul întreg, armata și casa mea se le pun sub cruce și sub scutul ei,* sub scutul Aceluia, despre care apostolul Pavel a dis, că în altceva nu este mântuire și că ómenilor nicĭ nu li-s'a dat alt nume, prin care sĕ se mântue, și care a dis despre sine: *„Ceriul și pămentul vor trece, dér cuvintele mele nu vor trece".*

Impĕratul încheiă golind paharul în onórea orașului în convingerea, că cuvintele, ce le-a spus, au cădut în pămênt bun.

Autonomia Macedoniei și Albaniei.

Am primit la redacțiune trei numere ale noului organ bimensual al *comitetului pentru autonomia Macedoniei și Albaniei,* întitulat *„L'Autonomie"*, ce este tipărit în limba francesă și englesă și apare în Londra, începênd dela 10 Maiŭ anul curent.

In fruntea numĕrului prim comitetul amintit publică o petițiune adresată M. S. Imperiale Sultanului *Abdul-Hamid,* care se întroduce cu următórele rêndurĭ:

Sire,

De o jumĕtate de secol reformele sunt promise, însĕ nicĭ una din aceste promisiunĭ multiple nu s'a ținut.

Tot-déuna situația nóstră a rĕmas aceeașĭ, tot-déuna aceleașĭ arbitrarietățĭ (volnicii) administrative, totdéuna opresiunile de tot feliul, abusurĭ ale funcționarilor și perceptorilor de imposite, atacurĭ nesfîrșite cu mâna armată comise dilnic prin trupele regulare contra bunurilor, femeilor, copiilor noștri.

Protestăm contra acestei stărĭ de lucrurĭ, care este o persecuțiune sistematică a popórelor, ce locuesc Macedonia și Albania, persecuțiunĭ erigeate de sublima Pórtă în principiu de stat, avênd ca singur scop esterminarea acestor popóre. Reformele, de atâtea-orĭ promise, ar fi putut schimba situațiunea nóstră de cucerițĭ în aceea de supușĭ lealĭ ai Dinastiei Vóstre imperiale.

In numele acestor legitime aspirațiunĭ, venim a reclama dela Majestatea Vóstră Imperială, de a ne acorda și de a pune în esecuțiune proiectul de reforme ce urmézä:

Urmézä 12 articole, în care se cere formarea a douĕ provincii: *Albania* cuprindênd teritoriile vilaietului Scutari și Jannina, și *Macedonia,* cuprindênd vilaietele dela Kossovo (S. Kople), Bitolia și Salonic. Aceste provincii sĕ rĕmână sub autoritatea politică și militară directă a Sultanului în condițiunile autonomiei administrative.

Sultanul va avé dreptul de a provedé apĕrarea frontierelor pe uscat și pe mare ale celor douĕ provincii, ridicând fortificațiunĭ la frontieră și susținênd acolo trupe.

Ordinea interiórä va fi susținută în fie-care provincie de-o gendarmerie internațională și de-o gendarmerie indigenă, la a căreia compunere se va ține cont de naționalitatea și religiunea locuitorilor.

Trupele regulare turcescĭ destinate la serviciu în garnisónele frontariei nu vor puté fi cantonate la locuitorĭ. Trecênd prin provincii, ele nu se pot opri timp mai îndelungat aicĭ.

Un „înalt comisar" de origine și de naționalitate europénă va fi numit, ales fiind de cele șése puterĭ pentru trei anĭ. El va avé la disposiție un corp de gendarmerie internațională pentru susținerea securitătii interióre în cele douĕ provincii.

Sublima pórtă va numi pentru ambele provincii câte un guvernor general de naționalitate europénă, cu consimțĕmêntul puterilor pe cincĭ anĭ.

O comisiune europénă se va forma, ea va fi asistată de o delegațiune indigenă compusă din representanțĭ, aleșĭ de poporațiune, urmând proporția diferitelor naționalitățĭ și religiunĭ.

Acésta comisiune va elabora, în acord cu înalta Pórtă, organisarea celor douĕ provincii, și până atuncĭ comisiunea va fi însărcinată cu administrația autonomă a celor douĕ provincii.

Articulii ultimĭ dispun, că tratatele și convențiunile încheiate de Pórtă cu

---

olim permultorum preteritorum annorum curricula etc.[5]).

Nicĭ regii Ungariei nu sciau, de când se începuse instituțiunea chinesiatelor românescĭ, nicĭ chinesii românĭ înșișĭ nu puteau spune, de când strămoșii lor se aflase în posesiunea chinesiatelor sale.

Moșiele și satele românescĭ, ce compuneau un chinesiat, se numia cu privire la persóna chinesului: *„possessiones more Keneziatus"*, *„possessiones more Keneziatuum ceterorum Volahorum"*, *„possessiones nomine Keneziatus"*[6]).

Incă de pe la începutul secolului al XII-lea se manifestă o tendință constantă din partea statului de a reduce numĕrul chinesiatelor românescĭ, de a restrînge drepturile chinesilor de a-i asimila cu nobilimea ungurésca, însĕ cu tóte acestea chinesiatele române de peste Carpațĭ se bucurară încă până pe la începutul secolului al XVI-lea de anumite *privilegii* și *libertățĭ*[7]).

[5]) Pesty, Oláh kerületek, 56. 1420.

[6]) Pesty, Oláh kerületek, 55. 1406. — Ibid 57. 1420. — Ibid 56. 1420.

[7]) Pesty, Oláh kerületek, 73. 1457.

Un singur chinesiat, décă era mai mare, orĭ mai multe chinesiate împreună, décă erau mai micĭ, constituiau în aceste timpurĭ un *district administrativ.*

Aceste districte pórtă în documentele oficiale ale Ungariei și ale Transilvaniei numele de *„districtus olachales"*[8]), *„sedes valachicales"*, *„Provinciae"*[9]); ér comunele românescĭ din carĭ erau compuse aceste districte, sunt numite *„possessiones olachales"*[10]), *„liberae villae keneziales"*[11])

Aceste districte numite *olachales* se bucurau de o administrațiune particulară *națională,* politică, judiciară, financiară și militară. Ele se guvernau după legile lor proprii. Era un fel de autonomie districtuală, care se basa pe nisce vechĭ consvetudinĭ, numite în documentele Ungariei: *„antiqua libertas"*[12]), *„antiqua consvetudo"*, *„antiqua et laudabilis consvetudo"*[13]) *„vetus consvetudo"*[14]), *„antiqua lex"*[15]), *„lex terrae"*, séu *„consvetudo terrae*[16]).

[8]) Kurz, Magazin f. Gesch. Siebenbürgens. II. 297. 1377. — Ibid. 315. 1427. — Fejér, Genus Ioannis Corvini, 180. 1453—4.

[9]) Pesty, A Ször. Bánság. III 17. 1411. — Ibid. III. 68. 1454. — Pesty, Oláh kerületek, 52. 1391.

[10]) Pesty, Oláh kerületek. 69. 1444 — Archiv des Vereines f. siebenb. Ldkde. N. F. XV. 3. 454. 1577. — Densușianu, Documente. I. 2. 130. 1366.

[11]) Pesty, Az Oláh kerületek, 52. 1387.

Aceleașĭ obiceiurĭ românescĭ, în afacerile de drept civil și penal, purtau numele de *„lex antiqua"*, *„lex antiqua districtuum volahicalium universorum"*[17]) *„Jus wolachie"*, *„ritus volahie"*[18]).

[12]) Densușianu, Documente. Vol. II. 2. 273. 1482.

[13]) Kemény, în Magazin f. Geschichte Siebenbürgens. II. 315. 1427.

[14]) Densușianu, Monumente pentru istoria Țĕrei Făgărașului. 17. 1652.

[15]) Pic, Abstammung der Rumänen. p. 142. 1893.

[16]) Densușianu, Monumente pentru istoria Țĕrei Făgărașului, p. 74. 1518.

[17]) Pesty, Oláh kerületek, 82. 1478.

[18]) Pesty, A Szorenyi Bánság. III. 134—135. 1500. — Ibid. III. 135—136. 1500. — Ibid. III. 145. 1503. — Despre sensul mai mult etnografic decât geografic al terminului de „Volachia", care se reduce la o epocă fórte vechia, vom vorbi cu altă ocasiune.

In *Polonia* vechiul obiceiŭ, după care se administrau comunele și chinesiatele românescĭ, se numia de asemenea *„jus valachicum"*, *„jus et consvetudo Valachorum"*.

Cu privire la coloniele și chinesiatele române din Polonia, contele *Alexandru Stadnicki* se esprimă astfel: „Aceste *sate* se numesc *române,* fiind-că erau beneficiate cu usul dreptului român, adecă se cârmuiau cu legĭ și cu obiceie române, după cum acésta este specificat cu claritate séu cel puțin menționat în tóte privilegiile în modul următor: „Quarum villarum Cmethones fieri debent et locabuntur in *jure Valachico"....* séu: Eximimus etiam dictae villae Cmethones ab omnibus juribus Ruthenicis, Polonicalibus et Theutonicalibus ac quibus aliis, *solum illos in jure Valachico* conservabimus"[19]).

(Va urma).

[19]) Disertațiunea contelui Alex. Stadnicki din a. 1848, la Hasdeu, Archiva istorică. Tom. IV. Materialurĭ pentru istoria colonielor române în Galiția p. 9.

puterile strĕine, vor fi aplicate în cele două provincii ca în întreg imperiul, și că în ce privesce drumurile de fer drepturile și obligațiunile sublimei Pórte sunt integral susținute. In fine cele două provincii vor suporta o parte din datoria publică otomană. — Petiția se încheie cu cuvintele:

„Sire,

„De mai mult ca patru secole împĕrații otomanĭ sunt stăpânĭ, prin dreptul de cucerire, ai frumósei nóstre patrii. Dreptul de cucerire, Sire, e un tratat unilateral, care lasă intact și cu totul în partea învinsului dreptul la resistență, dreptul la revoltă, la lupta pentru independență; acest drept nu se prescrie, el rĕmâne în vigóre atâta timp, cât timp esistă cucerirea“.

Despre cuprinsul celorlalte două numere ale interesantului organ „L'Autonomie“ vom vorbi în alt numĕr.

SCIRILE DILEI.

— 11 (24) Iunie.

Monarchul nostru în Dresda. Majestatea Sa monarchul *Francisc Iosif* a plecat Dumineca séra la Dresda, ca sĕ asiste la înmormêntarea decedatului rege Albert al Saxoniei. — In 23 Iunie n. a sosit la Dresda și împĕratul Wilhelm cu împĕrătésa.

Ceva interesant. Archiducele *Francisc Ferdinand* a plecat alaltă-erĭ la Londra. Interesante, că membrii austriacĭ din suita archiducelui: prințul *Sapieha*, prințul *Liechtenstein* și contele *Buquoi* au mers mai întâiŭ la Konopist și de-acolo au plecat *împreună* cu archiducele prin Linz către Londra. Nu așa însĕ a făcut contele *Festetich* Tasilo, membrul maghiar al suitei. El a plecat singur singurel, fără de a merge la Konopist, și singur face călĕtoria la Londra. Nu-i așa, că e ceva interesant și în demonstrația acésta?

Din archidiecesa Blașiului. R.-simul d-n Dr. *Isidor Marcu*, canonic și fost secretar metropolitan, a fost numit *Rector* la Seminariul teologic în locul regretatului Basiliu Rațiu. — Cu terminul de 15 Iulie, s'a publicat concurs la parochia și protopopiatul *Ibașfalĕu*. Cu acelașĭ termin s'a publicat concurs la parochia Boian, distr. Dicio-St.-Mărtin.

In Lugoș s'a celebrat în catredala română gr.-cat. în diua de Rosalii, o liturghie solemnă de Il. Sa episcopul Dr. D. Radu, asistat de membrii Capitulului diecesan și de preoțimea gremială. După liturghie episcopul a ținut o predică ocasională și fiind-că în acea di s'au predat în mod solemn insemnele capitulare membrilor capitulului, P. S. Sa li-a adresat acestora cuvinte frumóse. La ora 1 d. a. s'a dat la curtea episcopéscă un prând festiv la care au participat membrii Capitulului și onorațiorii societății din Lugoș.

Călĕtoriile Suveranilor. La ordinea dilei sunt călĕtoriile, ce le fac căpeteniile statelor. Impĕratul *Wilhelm* călĕtoresce de-alungul Rinului și nu este oraș, în care întrând, sĕ nu țină vorbirĭ pline de însĕmnătate. — Principele Ferdinand al Bulgariei a fost deja la Petersburg. La reîntórcere are de gând sĕ mérgă în Viena, ba chiar și în Roma vré sĕ facă o visită. — Țarul *Nicolae* încă va face o călĕtorie. Se dice, că de astă-dată va merge la Sofia, ér în drum spre Sofia și trecênd prin România va face o visită la Curtea română. — Regele *Alesandru* al Serbiei se pregătesce sĕ mérgă la Petersburg, căcĭ nu vré sĕ apară mai puțin amic al Rușilor, decât principele Ferdinand. — Despre președintele republicei francese *Loubet* se dice, că va visita coloniile francese din Africa și de-acolo se va duce în Italia. Décă acésta se va întêmpla aevea, atuncĭ călĕtoria lui Loubet în Italia ar fi o confirmare și mai strălucită a amiciției franceso-italiene.

Vaticanul la încoronarea Regelui Eduard. Papa a decis, că delegațiunea care-l va representa, la încoronarea regelui Eduard al Angliei, nu va asista la Tedeum-ul ce se va cânta la catedrala protestantă din Westminster. — Șeful misiunei va remite Suveranului o scrisóre autografă a Papei, prin care acesta îl felicită de încetarea rĕsboiului din Africa-de-Sud.

„Patimile lui Christos“. Dumineca și Lunĭ séra în sala cea mare a redutei, d-l *Allesch* cu societatea sa, a representat tablourĭ și scene din istoria vieții și a suferințelor lui Christos. Societatea este compusă din 30 persóne și toțĭ s'au achitat în mod splendid de rolurile lor. In special directorul Allesch, care a representat pe Christos, ne-a frapat prin mimica sa desĕvîrșită. Scena întrării triumfale în Ierusalim, cina cea de taină (după Leonardo da Vinci), Christos înaintea lui Caiafa, înaintea lui Pilat, lăpĕdarea lui Petru, cu deosebire însĕ *scena restignirei* și a *luării de pe cruce*; au fost fórte reușite. Regretăm, că publicul nostru nu și-a dat concursul în mĕsură mai mare.

Aniversarea luptei dela Custozza. Regimentul nr. 50 din localitate a serbat adĭ a 36-a aniversare a luptei dela Custozza. Amĕnunte despre serbare vom da în numĕrul de mâne.

Intărirea garnisónelor din Macedonia. In urma scirilor despre nouă agitațiunĭ secrete ale revoluționarilor bulgarĭ, e vorba ca Turcia sĕ trimită în Macedonia trupe nouă pentru întărirea garnisónelor. Instrucțiunĭ severe au fost trimise valiilor, ca sĕ procedeze cu cea din urmă energie contra emisarilor comitetelor revoluționare.

Planurile Rusiei în cestiunea Firmilian. Din *Salonic* se scrie, că consacrarea lui Firmilian nu s'a putut face în localitate, pentru-că eforia de acolo a avisat pe Mitropolitul grec, că a doua di după oficiarea sacrărei călugărului sêrb, va trebui sĕ-șĭ facă bagajul. — Asupra intervenției Rusiei în favórea lui Firmilian, circulă versiunea, că cei din Petersburg vor sĕ aibă la Ueskueb un Metropolit eșit din sînul bisericei ortodoxe pure, nu schismatice, cum ar fi fost casul cu un Metropolit bulgar. Rusia urmăresce un scop bine determinat: instalarea la Constantinopole a unui Patriarch slav, și atuncĭ influența ei în Orient și în Palestina va fi covîrșitóre.

Taurĭ furioșĭ. Nu de mult s'a întêmplat în Chiheriul de jos (Mureș-Turda), că un taur a omorît pe păzitorul sĕu. Acuma se vestesce un nou omor, sĕvîrșit érășĭ de un taur într'o altă comună vecină, G. Orșova: Nichita Blos cu alțĭ 6 tovarășĭ a vrut sĕ ducă în diua de 19 Iunie un taur din Orșova la Reghin. Nu eșiseră însĕ bine din sat și taurul, rupênd funiile, s'a repedit la Nichita și luându-l în córne, l'a trîntit cu atâta putere la pămênt, încât șĭ-a dat pe loc sufletul.

Comploturĭ nihiliste. Din Petersburg vine scirea, că ministrul de interne pregătesce o radicală modificare a regulamentelor polițienescĭ, agravându-le în urma deselor atentate, ale căror victime au fost, în ultimul timp, înalțĭ funcționarĭ ai imperiului. Se va crea un regim draconic în ce privesce întrunirile de mai mult de două persóne.

Botha și Dewett. Circulă svonul, că generalii Botha și Dewett vin odată cu Kitchener, în Europa. Cei doi generalĭ burĭ vor fi presentațĭ regelui de însu-șĭ fostul comandant suprem al forțelor britanice în Africa-de-Sud.

Un cas de hystero-demonomanie. D-l Dr. Dupouy (d'Auch) publică în numĕrul dela 21 Iunie al diarului *„La Libre Parole“* un cas din cele mai interesante de hystero-demonomanie. In mănăstirea din Grèzes (Aveyron), dice medicul frances, se află actualmente o călugăriță posedată, presentând caractere neuro-patologice identice cu acelea ale epidemiei hystero-demonomaniei din evul mediu. Se povestesce, că acéstă călugăriță, cu numele sora Saint-Fleuret, înțelege limbile strĕine și rĕspunde în acele limbĭ, pe carĭ ea nu le cunósce. Ea afecteză positurĭ stranii și pórtă pe corp stigmate, carĭ sémĕnă cu nisce arsurĭ. Ea proferéză cuvinte infame, blasfeméză, are oróre de hainele călugărescĭ și tóte aceste fenomene persistă cu tot exorcismul episcopului. — Dr. Dupouy face un studiu asupra acestui cas, asemĕnându-l cu alte casurĭ analóge din evul mediu și atribuindu-l unor tulburărĭ complexe ale sistemului nervos și unor simptome funcționale, ce depind dela sensibilitatea generală, a organelor simțurilor, a organelor active, ale mișcării și ale inteligenței.

Reuniunea femeilor române grecocatolice din Zlatna învită la petrecerea de vară împreunată cu concert urmat de dans, ce se va aranja în 29 Iunie st. n. 1902 în „Cósta oprită“ cu continuare în grădina Hotelului „Glück-Auf“. Prețul de întrare: Locul numerotat: 2 coróne. Locul de stat: 1 cor. Bilete se pot procura la d-l Iuliu V. Albini și la cassă. Venitul curat este destinat pentru fondul reuniunii. Suprasolvirile sĕ primesc cu mulțămită și se cuitéză pe cale diaristică. In cas de timp nefavorabil petrecerea se va ține în pavilonul Hotelului „Glück-Auf“. De mâncărĭ și beuturĭ bune și gustóse s'a îngrijit comitetul.

Petrecere. Inteligența română din jurul Lechinței-săsescĭ învită la petrecerea de vară, ce o va aranja Dumineca la 13 Iulie st. nou 1902 în Hotelul „Opidan“ din Lechința-săséscă. Inceputul la 6 óre séra. Prețul de întrare: de o persónă singuratică 1 cor. 60 fil., în familie 1 cor. 40 fil. Venitul curat este destinat în favorul bisericei gr. cat. din Herina. In pausă se vor juca „Bătuta“, „Călușerul“ și „Romanul“.

Mișcarea populațiunei Românici în 1901.

Ministrul domeniilor publică în „Monitorul oficial“, un tablou statistic de mișcarea populațiunei în România pe 1901.

După datele provisorii oficiale, avem:

La sfîrșitul anului 1900, populațiunea probabilă a țĕrii se ridică la *6.001,219 suflete.*

Căsĕtorii: 43.750. Dintre căsĕtorițĭ sunt: 82.377 ortodoxĭ; 3323 mozaicĭ, 1988 catolicĭ, 256 protestanțĭ, 193 mohamedanĭ, 74 Armenĭ, 289 lipovenĭ.

Divorțurĭ: 1329.

Născuțĭ: 240.704. Dintre carĭ: 124.105, băiețĭ, 116.599 fete, legitimĭ 218.158, nelegitimĭ 22.448 După religiune: 223.616 ortodoxĭ, 8.994 mozaicĭ, 4896 catolicĭ, 686 protestanțĭ, 1440 mohamedanĭ, 147 Armenĭ, 520 Lipovenĭ, 23 diverse religiunĭ și necunoscute.

Morțĭ: 160.351. — După sex. 84.721 bărbațĭ, 75.630 femei. După religiune: 148,840, ortodoxĭ, 5477 mozaicĭ, 3554 catolicĭ, 413 protestanțĭ, 1223 Mohamedanĭ, 191 Armenĭ, 502 lipovenĭ, 124 alte religiunĭ și necunoscute.

Excedentul de nascerĭ: 80. 353. După sex. 39.384 băiețĭ, 40.969 fete. După religiune: 74.776 ortodoxĭ, 3517 mosaicĭ, 1342 catolicĭ, 274 protestanțĭ, 207 mohamedanĭ, 382 lipovenĭ.

Excedentul de decese. După religiune: 44 Armenĭ, 101 diverse religiunĭ și necunoscute.

Programa esamenelor.

dela gimnasiul și clasele elementare gr. or. române din Brad, la finea anului școlar 1901—1902

Esamenele publice de încheiere.

Marțĭ în 25 Iunie. Dela 8—10 a. m. cl. I. gimn. din: Română, Maghiară, Istoria naturală. Dela $10^1/_4$—1. p. m. II. gimn. din Latină, Geografie, Geometrie desemn. Dela 4—6. p. m. Gimnastica cu ambele despărțĕminte.

Miercurĭ în 26 Iunie. Dela 8—10. a. m. cl. III gim. din Religie, Latină, Geografie. Dela $10^1/_4$—1 p. m. IV. g. din Română, Algebră, Germana, Istoria patriei. Dela 4—5 p. m. Cantul cu tóte clasele.

Lunĭ in 24 Iunie. După finirea serviciului divin, esamenul cu cl. III. elementară din tóte obiectele de învĕțămênt. Dela 3—6 p. m. cl. IV. elementară din tóte obiectele.

Esamenele de scripturistică cu privatiștii se vor ține în 22 Iunie, ér cele verbale în 23 Iunie.

Joi în 27 Iunie. După finirea serviciului divin, cu doxologia, solemnitatea încheierei anului școlar, împărțirea premiilor și a testimoniilor.

La aceste esamene, precum și la încheierea solemnă a anului școlar, se învită cu tótă stima părinții și amicii acestor institute culturale.

Brad, în 7 Iunie 1902.

Georgiu Părău,
dir. gimnas.

ULTIME SCIRI.

Bucurescĭ, 23 Iunie. Vinerĭ nóptea au fost împușcațĭ doi bulgarĭ contrabandiștĭ, carĭ voiau sĕ între în Dobrogea prin punctul Cacĭamac. Velicicu Pesof a fost isbit în cap și a murit pe loc, ér Ioachim Stoicef a fost lovit în cóste și a murit mai târdiu. Ioachim Iancof a fost prins viu de către sentinele. Ceilalțĭ patru au reușit sĕ fugă în ținuturile Dobrogei.

Dresda, 23 Iunie. Adĭ la 9 óre séra se face înmormêntarea regelui Albert.

Londra, 23 Iunie. Serbările de încoronare s'au început adĭ prin retragerea curții în palatul Buckingam — Principele Ferdinand al României a sosit ierĭ aicĭ.

Viena, 24 Iunie. Guvernul austriac a decis *a densența tratatele comerciale.*

Londra, 24 Iunie. **Incoronarea a fost de-ocamdată amânată din causa slăbiciunei Regelui.**

Sosițĭ în Brașov.

Pe diua de 23 Iunie 1902.

H. Pomul verde: Hindler, voiagior Budapesta, Tomola, inginer, Budapesta; Pildner, advocat, Cohalm; Lendvay, voiagior, Seghedin.

H. Europa: B. P. Hașdeu, profesor, Bucurescĭ; Weinrob, Feiglstock, Fröhlich, Prager, Lorenz, Boisits, Simkovics, Budapesta; Hercz, Viena, voiagiorĭ; D-na Weiss Tușnad, d-na Auer, Bucurescĭ, Radvansky Sibiiu, Popp, Ibașfalĕu.

H. Orient: Bilinescu, Binder, Zotu, Birkenthal, toțĭ din Bucurescĭ.

H. Bucuresci: Grünstein, Grossmann, Budapesta; Raymond, Harve, Veres, locot. c. și r. Graz; Hazarovitz, Gheorghiu, Fuchs, Bucurescĭ; Levi, Stuttgart.

Proprietar: ***Dr Aurel Mureșianu.***
Redactor responsabil: ***Traian H. Pop.***

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 Iunie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.75
Renta de coróne ung. 4%	97.90
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	119 —
Impr. căil. fer. ung. in argint 4½%.	100.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	119.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.80
Bonurĭ rurale croate-slavone . . .	98.—
Impr. ung. cu premii	207.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin .	163.50
Renta de argint austr.	101.65
Renta de hârtie austr.	101.60
Renta de aur austr.	120.90
Losurĭ din 1860.	152.50
Acţii de-ale Băncei austro-ungară .	15 78
Acţii de-ale Băncei ung. de credit .	699.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit .	679.25
Napoleondorĭ	19.08
Mărcĭ imperiale germane . . .	117.30
London vista	240.12½
Paris vista	95.32
Rente austr. 4% de coróne . .	99.75
Note italiene.	94.—

Cursul pieţei Braşov.

Din 24 Iunie n. 1902.

	Cump.		Vênd.
Bancnot rom. Cump.	18.90	Vênd.	18 94
Argint român.	„ 18.80	„	18.88
Napoleond'orĭ.	„ 19.04	„	19.07
Galbenĭ	„ 11.20	„	10.30
Ruble Rusescĭ	„ 2.54	„	—.—
Mărcĭ germane	„ 117.25	„	—.—
Lire turcescĭ	„ 21.40	„	21.50
Scris. fonc. Albina 5%	101.—	„	102.—

Sz. 4034—1902.

tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járàsbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi hogy a „Furnica“ tak.-pénztár végrehajtatónak Grecu Juon a lui Bucur végrehajtást szenvedő elleni 500 kor. tökeköveteles és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén lévő, a vajda-teleki-récsei 1121 sz. tljkvben fekvő 479/1, 480/1 hrsz. épületes ingatlanra 388 kor., 2243 hrsz. ingatlanra 11 kor.

5050	hrsz.	ingatlanra	6	„	3097/1	„	„	27	„
485/1	„	„	99	„	4906/1	„	„	10	„
733/1	„	„	38	„	5072	„	„	5	„
770/1	„	„	34	„	5297/1	„	„	21	„
1742/1	„	„	11	„	5485/1	„	„	36	„

koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi Julius hó 17-ik napján délelött 9 órakor** a Vajda-Teleki-Récse községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi április hó 24-ik napján.

A kir. járásbiróság, mint tlknyvi hatóság.

Sz. 2938—1902.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jrbiróság, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy „Furnica“ fogarasi tak,-pénztár részv.-társ végrehajtatónak Cucu Niculae és társ végrehajtást szenvedők elleni 240 korona tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén levő alsó-árpási határán fekvő. az alsó-árpási 338 sz. tljkvben 5972/1 hrsz. egész ingtlanra 83 kor., 5974/1 hrsz. egész ingatlanra 53 korona. azutáni 342 szamu tljkvben 810—816/11 hrsz. alatt egész ingatlanra 188 kor., az 5617.5618, 5621/8 hrsz. alatti egész ingatlanra 50 kor., az 5681—5686/10 hrsz. al. egész ingatlanra 123 kor., a 23 sz. tljkvben Cucu Miklósné szl. Bogdán, Cucu Miklós, Vazul, Emilián és Valér nevén álló:

37, 38, 39	hrsz.	ingatlanra	363	kor.	3592	hrsz	ingatlanra	25	kor.
471/1	„	„	17	„	4001	„	„	31	„
570/1	„	„	20	„	4052	„	„	38	„
699	„	„	12	„	4334/2	„	„	17	„
1455	„	„	10	„	4336/1	„	„	17	„
1605	„	„	14	„	4735	„	„	26	„
2121	„	„	14	„	4794	„	„	14	„
2168	„	„	25	„	4932/1	„	„	12	„
2170/1	„	„	24	„	5322	„	„	32	„
2281/1, 2350/1		„	30	„	5495	„	„	18	„
2445/1	„	„	30	„	5497	„	„	6	„
2731/2	„	„	5	„	5755	„	„	55	„
2732/2	„	„	38	„	6173/1	„	„	14	„
3057	„	„	70	„	984/2 b	„	„	2	„
3306/1	„	„	4	„	1609	„	„	103	„
3399. 3407, 3419	„	„	41	„					

koronában, végül a 217 sz. tljkvben A † 1 rndsz. 474/1, 474/2 hr.-számu ingatlanból Cucu Vasile lui Niculae jutalékára 28 koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi Julius hó 10-ik napján délelött 9 órakor** Alsó-Árpáson megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi április hó 14-ik napján.

A. kir. járásbiróság mint tlkönyvi hatóság.

Schupiter,
kir. aljbiró.

1—1.(577)

Plecarea şi sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Braşov.

Valabil din 1 Maiŭ st. n. 1902.

Plecarea trenurilor din Braşov.

Dela Braşov la Budapesta:

I. Trenul mixt la óra 5·40 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Cluşiu) la ó. 2·45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 7·48 min. séra.
IV. Tr. acc. la órele 10·26 m. séra.

Dela Braşov la Bucurescĭ:

I. Trenul de persóne la óra 3·55 m. dim.
II. Tren accel. la órele 5·15 m. dim.
III. Trenul mixt la órele 11·40 a. m.
IV. Trenul accel. la óra 2·19 min. p. m. (ce vine pe la Cluşiu).
V. Tr. mixt. la óra 6·— min. séra.

Dela Braşov la Kezdi-Oşorheiu:

I. Trenul de pers. la óra 5.19 min. dim. (are legătură cu Tuşnad la óra 9.18, cu Ciuc) Szereda, la óra 10.46 min. a. m.
II. Trenul mixt la óra 8·50 min. a. m.
III. Trenul de per. la óra 3·15 m. p. m.

Dela Braşov la Zĕrnescĭ (gar. Bartolomeiu):

I. Trenul mixt la óra 9·2 min a. m.
II. Trenul mixt la óra 3·44 min. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·14 m. d. am.
IV. Trenul mixt la óra 9·42 m. séra.

Dela Braşov la Ciuc-Gyimes:

I. Trenul de pers. la óra 6·19 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 8·50 mim. a. m.
III. Trenul mixt la óra 3·15 min. p. m. (are legătură cu linia Tuşnad-Ciuc-Gyimes.

Sosirea trenurilor în Braşov:

Dela Budapesta la Braşov:

I. Tren accel. la órele 5·7 m. dim.
II. Trenul de persóne la óra 8 dim.
III. Tr. accel. peste Cluşiŭ la ó. 2·9 m. p. m.
IV. Trenul mixt la óra 9·7 min séra.

Dela Bucurescĭ la Braşov:

I. Trenul accel. la óra 2.18 min. p. m.
II. Trenul mixt. la óra 9·23 min. p. m.
III. Trenul pers., la óra 5.— m. p. m.
IV. Tren. de pers, la óra 7·49 min. dim. (care circulă numai Vinerea dela Predeal).
V. Tren accel. la órele 10·14 m. séra.

Dela Kezdi-Oşorheiu la Braşov:

I. Trenul de persóne la óre 8.25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiu, Ciuc-Sereda óra 3·20)
II. Trenul de pers. la óra 1·53 m. p. m. (are leg. dela Ciuc-Gyimes la 5.17 dim.)
III. Trenul mixt, la óra 6·50 m. séra (are legătură dela Palanca la 8.54 dim.)

Dela Zĕrnescĭ la Braşov (gar. Bartolomeiu.)

I. Trenul mixt la óra 7·02 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·12 min. p. m.
III. Tren mixt la óra 8·18 m. séra.

Dela Ciuc-Ghimes la Braşov:

I. Trenul de pers. la óra 6·25 m. dim.
II. Trenul de pers. la óra 1·53 m. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·50 min. séra.
IV. Tren mixt la óra 10·5 m. séra.

A V I S.

Prenumeraţiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face şi reînoiri şi când dela 1-ma şi 15 a fiă-carei luni.

Domnii abonaţĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, **când voiesc** ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa ămurit şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administrat. „Gaz. Trans“.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.